

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 1. Bellum Caroli VI. Cæsaris contra Turcas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

Sæc. XVIII.
A. C. 1737.

HISTORIÆ
ECCLESIASTICÆ

CONTINUATÆ.

LIBER CCXXX.

CLEMENS. XII. PONTIF. MAXIM.
CAROLUS VI. ROM. IMP.

§. I.

*Bellum Caroli VI. Cæsaris contra
Turcas.*

Hunc currentis sæculi annum trigessimum septimum auspiciamus a bello Turcico Cæsareis armis parum fausto. Occasio illius erat hæc: Mahomet V. Ottomanicæ Imperator, cum sedatis Polonorum turbis, & confecta cum Persis pace nil, quod hostile timeret, habere videbatur, pro inquieta sua indole Moscoviam infestare statuit: ne vero in se fractæ pacis recens initalia columniam accerferet, clam cum supremo Crimææ seu Tartariæ Minoris Principe consilia cudit, eumque subministrato copioso armorum apparatu, trigenti-

gentique pecuniarum vi sollicitavit, ut Sæc. XVIII.
 collectis octoginta Prædatorum milli- A. C. 1737.
 bus Daghaſtanam Provinciam Ruſſis
 eriperet: Sultani conſilium pronis au-
 ribus amplectitur Princeps prædas ac
 latrocinia jam ex antiquo, tanquam
 artem exercere aſſuetus. Primum
 igitur impetum in Ukraſiam intentat,
 & non tam ad confirmandum quam per
 novas cædes atque injurias proferen-
 dum imperium converſus, quicquid in
 propinquo remotoque populorum erat
 extra ditionis ſuæ fines armis aggredi-
 tur, totam Provinciam internecinis tu-
 multibus evertit, & viginti incolarum
 millia in diram ſervitutem abigit. Id
 factum, cum Conſtantinopoli innotef-
 ceret, verſipellis Sultanus ignorantia
 alienam crudelitatem excuſavit, & fi-
 cta miſeratione pollicitus eſt, non mo-
 do illatum a Tartaris damnum reſarci-
 tum iri, ſed ipſum Principem per ſuum
 Filium injuriæ veniam rogaturum. At-
 tamen Anna Magnæ Ruſſiæ Imperatrix
 nullam in Turcis fidem eſſe, non uno
 experimento edocta, Münnicho Belli-
 duci ſuo mandatum dedit, ut cum ſuis
 copiis in Tartariam irrueret, & Tana-
 idem gravi obſidione premeret. Ut
 autem univerſo Orbi Ruſſicæ expeditio-
 nis æquitas pateſceret, Oſtermanus
 Comes Imperii Pro-Cancellarius pub-
 lico

Sæc. XVIII.

A. C. 1737.

lico scripto belli causas exposuit; vicissim autem Mehmet Bassa supremus Vezirius inaudita arrogantia in suo responso ad Europæ Principes dato innotam Ottomanæ Portæ fidelitatem multis extulit violatam, a Russis pacem incusavit, eisque non nisi ex miseratione ad eorum preces armorum cessationem fuisse ad Hirasum fluvium indultam jactitavit, ac denique conclusit, ob quasvis injurias privatis in finibus sine vicini Principis præcitu & voluntate illatas non statim ad arma esse recurendum. Interim Münnichus Tanaidem urbem expugnavit, & transcensis Præcopensibus aggeribus Koslovum Crimænsis Principis Metropoli (Baziaserai vocant) post cruentam obsidionem, non sine opima præda (tanti laboris & tot periculorum prætio) cepit. Infaustus hic armorum successus Sultanum paulo mansuetiorem reddidit, qui etiam maritimos Principes, ipsumque Carolum Romanum Imperatorem sollicitavit, ut inter ipsos & Russos medias partes agerent: cum autem ipse propositas concordiæ leges respueret, nec de pace agi pateretur, nisi intra Turciæ fines Ministrorum congressus fieret, & præceteris Tannis redderetur, res ad belli necessitatem spectare videbatur.

S. II.